

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
 Zagreb, Trg John F. Kennedy 11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A i R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **TERMOBLOK d.o.o. u stečaju**, Sesvete, Sesvetska cesta 37, OIB: 29996892107, zastupano po punomoćnici Ireni Glogovšek Strahovnik, odvjetnici u Zagrebu, Vile Velebita 20, protiv tuženika **Zavarovalnica Sava, Zavarovalna družba d.d.**, Slovenija, Maribor, Cankarjeva 3, OIB: 16760357166, Sava osiguranje d.d. - Podružnica Hrvatska, R. Frangeša Mihanovića 9, OIB: 45237012600, radi naknade štete u visini od 525.354,89 €, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. svibnja 2024., u nazočnosti punomoćnice tužitelja Irene Glogovšek Strahovnik, odvjetnice i u nazočnosti punomoćnice tuženika, Renate Percar Reebrović, zaposlenice, donio je i objavio 2. srpnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 166.219,60 €, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 30. lipnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 9,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 9,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 9,09% godišnje, od 1. srpnja 2018. pa do 31. prosinca 2018. po stopi od 8,82% godišnje, od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi 8,54 % godišnje, od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 8,30 %, od 1. siječnja 2020., do 30. lipnja 2020. po stopi od 8,11 % godišnje, od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi 7,89 % godišnje, od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. po stopi od 7,75 % godišnje, od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. po stopi od 7,61 % godišnje, od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. po stopi od 10,50 % godišnje, a od 1. srpnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi od 12 %, od 1. siječnja 2024., do 30. lipnja 2024. po stopi od 12,5 %, a od 1. srpnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se nalaže tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 166.219,60 € koje teku od 28. lipnja 2017. do 29. lipnja 2017.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim se nalaže tuženiku u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 279.531,60 €, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 28. lipnja 2017. pa do isplate.

IV. Nalaže se tužitelju u roku od 15 dana naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 168,69 €.

V. Odbija se kao neosnovna tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 494,92 €.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe od 5. travnja 2023.

II. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 79.633,69 €.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 28. lipnja 2017. u Sesvetama uslijed olujnog nevremena došlo do imovinske štete na objektu tužitelja – Tvornici opekarskih proizvoda kojom prilikom je zbog jakog i olujnog vjetera nastala šteta na krovu objekta i hali koju isto krov pokriva. U vrijeme spornog događaja objekt je bio osiguran kod tuženika po polici osiguranja imovine br. 090002780. Tuženik je obavio četiri očevida u razdoblju od pet mjeseci te je isplatio tužitelju na ime osigurnine iznos od 600.000,00 kn, slijedom čega tužitelj potražuje dodatni iznos od 185.811,93 € (1.400.000,00 kn), budući da smatra da mu je nastala šteta u iznosu od 2.000.000,00 kn.
2. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome navodi da nije sporan nastanak štetnog događaja ni pasivna legitimacija tuženika, ali osporava i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističe doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja budući da je sporni objekt tužitelj držao u derutnom stanju te s otvorenim bočnim prostorom uslijed čega je omogućeno da olujni vjetar struji kroz samu građevinu kojom prilikom je došlo do dizanja metalnih ploča koje služe za pokrov krova. Također smatra da krov nije izveden kako je trebao biti izveden i da nije potrebno presložiti cijeli krov kako bi se vratio u prvobitno stanje.
3. Nadalje tijekom postupka tužitelj ističe da je tužitelju zbog odugovlačenja isplate osigurnine od strane tuženika, nastala daljnja šteta te je podneskom od 22. siječnja 2019. preinačio tužbu na način da je povećao tužbenih zahtjev tako da je potraživao iznos od 246.333,53 € (1.856.000,00 kn), a koja razlika se odnosi na troškove najma dizalice u iznosu od 72.000,00 kn i 384.000,00 kn.
4. U podnesku od 21. veljače 2022. tuženik je istaknuo i prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja navodeći da je vlasnik objekta Vlado Kolak.
5. Na ročištu održanom 5. travnja 2023. tužitelj je izrijekom naveo da uređuje tužbeni zahtjev na način da potražuje iznos od 525.354,89 € i to iznos od 464.863,28 € sukladno nalazu i mišljenju vještaka a preostali dio do 525.354,89 € potražuje na ime najma dizalice sukladno podnesku od 18. siječnja 2019., te da potražuje

zatezne kamate na navedeni iznos od 28.6.2017. pa do isplate kao i kamate na parnični trošak od dana donošenja presude do isplate.

6. Na navedenom ročištu tuženik se protivio takvoj preinaci tužbenog zahtjeva te je istaknuo i prigovor zastare u odnosu na predmetnu preinaku tužbenog zahtjeva.
7. Presudom ovog suda poslovni broj: P-1256/22 od 18. svibnja 2023. ovaj sud je usvojio tužbeni zahtjev u dijelu za iznos od 166.219,60 € dok je u dijelu za iznos od 80.113,93 € odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan dok je rješenjem dopustio preinaku tužbe od 22. siječnja 2019. a nije dopustio preinaku tužbe od 5. travnja 2023.
8. Rješenjem poslovni broj: PŽ-2541/2023-2 od 20. rujna 2023. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukinuo je presudu ovog suda poslovni broj P-1256/22 od 18. svibnja 2023. u cijelosti kao i točku II. izreke rješenje istoga suda i istoga poslovnog broja i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje.
9. Slijedom navedenog, samo je točka I. izreke rješenja poslovni broj P-1256/22 od 18. svibnja 2023., a kojom točkom je dopuštena preinaka tužbe od 22. siječnja 2019., postalo pravomoćno.
10. U ponovljenom postupku tužitelj je podneskom od 7. svibnja 2024. naveo da je na raspravi od 5. travnja 2023. došlo do greške u pisanju broja odnosno da je omaškom umjesto iznosa od 525.384,89 € naveden iznos od 525.354,89 € te je pojasnio svoj tužbeni zahtjev na način da je naveo da prema nalazu i mišljenju vještaka Boška Mišlova vrijednost radova na saniranju štete uslijed štetnog događaja iznosi 245.853,29 eura, a vrijednost radova na saniranju posljedične štete iznosi 219.010,00 eura što ukupno iznosi 464.863,29 eura. Obzirom da je tuženik isplatio iznos 79.633,69 eura, preostaje iznos od 385.229,60 eura, što uvećano za iznos najma dizalice (60.521,60 eura) iznosi 445.751,20 € te je uredio tužbeni zahtjev na način da je potraživao iznos od 445.751,20 €.
11. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u mišljenje i preporuku o načinu sanacije oštećenog tvorničkog krovišta u Sesvetama (list 5-9 spisa), u policu osiguranja (list 10 spisa), policu osiguranja (list 10-13 spisa), u prijavu štete (list 10-13 spisa), u fotografije (list 15-18 spisa, 43-64 spisa), u građevinsku dozvolu (list 78-80 spisa), u troškovnik sanacije građevinskog objekta (list 81-90 spisa), u ponude (list 91-93 spisa), u e-mail korespondenciju (list 97-98, 101-125 spisa, list 152-155 spisa), u projektnu dokumentaciju (list 126-149 spisa), u izvadak iz zemljišne knjige (list 173-spisa), u nalaz i mišljenje vještaka iz spisa Općinskog suda u Sesvetama (list 259-292 spisa), u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Boška Mišlova (list 313-333 spisa), u opće uvjete za osiguranje imovine (list 346-359 spisa) ponuda (list 421-423 spisa).
12. U odnosu na preinaku tužbe od 5. travnja 2023., kojom je tužitelj potraživao iznos od 525.384,89 €, ovaj sud tu preinaku dopustio. Naime, imajući u vidu činjenicu da je tužba preinačena nakon zaključenja prethodnog postupka koji je zaključen 22. siječnja 2019., te da je odredbom čl. 190. st. 2. ZPP-a propisana mogućnost kada je iznimno od odredbe st. 1. čl. 190. ZPP-a, moguće preinačiti tužbu i nakon zaključenja prethodnog postupka, u slučaju da bez svoje krivnje nije mogao

preinačiti istu, a polazeći od toga da je odredba čl. 190. st. 1. ZPP-a usmjerena na ubrzavanje postupka i sprječavanje procesnih zlouporaba od strane tužitelja, a odredba čl. 190. st. 2. ZPP-a na sprječavanje zlouporabe od strane tuženika i izbjegavanje prisiljavanja tužitelja da u trenutku podnošenja tužbe postavlja nerealno visoke zahtjeve zbog bojazni da će u daljnjem tijeku postupka biti onemogućen u usklađivanju svog zahtjeva sa stvarnim stanjem, to je ovaj sud u konkretnom slučaju ocijenio da tužitelj bez svoje krivnje nije mogao istu preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Naime, tek iz nalaza i mišljenja vještaka tužitelj je mogao utvrditi visinu tužbenog zahtjeva te se stoga sukladno tome i radi o preinaci koja je usklađivanje tužbenog zahtjeva s nalazom i mišljenjem vještaka odnosno tzv. nepravnoj preinaci jer se radi o povećanju tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove. Stoga je sud i dopustio predmetnu preinaku kako je odlučeno u **točki I. izreke rješenja**. (tako i VTS, Pž-2541/2023-2 od 20. rujna 2023.)

13. Nadalje, u odnosu na tužiteljevu procesnu dispoziciju sa ročišta održanog 7. svibnja 2024. treba ukazati da je sam tužitelj na ročištu održanom 22. svibnja 2024. naveo da je zaboravio umanjiti iznos od 525.384,89 € za iznos koji je plaćen od strane tuženika odnosno za iznos od 79.633,69 € te da je stoga podneskom od 7. svibnja 2024. končano uređen tužbeni zahtjev na način da potražuje iznos od 445.751,20 €. Slijedom navedenog, a budući je sud dopustio preinaku tužbe od 5. travnja 2023., to je ovakvu procesnu dispoziciju tužitelja kojom je sada konačno potraživao iznos od 445.751,20 €, umjesto 525.384,89 €, sud ocijenio kao djelomično povlačenje tužbe pa budući da se tuženik nije protivio djelomičnom povlačenju tužbe za iznos od 79.603,69 € to je sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a, odlučeno kao u **točki II. izreke rješenja**)
14. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
15. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 445.751,20 € na ime osigurnine i to temelj police osiguranja imovine od posljedica požara i nekih drugih opasnosti, a vezano uz štetni događaj od 28. lipnja 2017. odnosno štetu nastalu na objektu tužitelja uslijed olujnog nevremena, od čega iznos od 166.219,60 € (što predstavlja iznos od 245.853,29 € umanjen za iznos od 79.633,69 € koji je već isplaćen od strane tuženika) tužitelj potražuje s osnova izravne štete koja mu je nastala na objektu, zatim iznos od 219.010,00 € na ime štete od korozije i iznos od 60.521,60 € s osnova troškova najma dizalice (list 75 spisa) za sanaciju nastale štete.
16. Pri tome se ukazuje da iz činjeničnog supstrata tužbe nesporno proizlazi da iznos od 60.521,60 € koji se odnosi na troškove najma dizalice tužitelj ne potražuje s osnove naknade troškova iz čl. 22. i 23. Posebnih uvjeta (list 359 spisa), već s osnova osigurnine u smislu troška koji je bio potreban za otklanjanje nastale štete.
17. Među strankama nije sporan nastanak samog štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika, ali je sporna osnova i visina nastale štete, te je sporno postoji li doprinos tužitelja nastanku štete kao što je sporna i aktivna legitimacija tužitelja.

18. Iz priložene dokumentacije kao i navoda stranka ovaj sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o osiguranju imovine pa je sud činjeničnu i pravnu osnovu tužiteljeva zahtjeva motrio kroz odredbe predmetnog Ugovora o osiguranju, Općih uvjeta za osiguranje imovine S.O.-09.00-4 i Posebnih uvjeta za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti S.P.-08.00-01., koji čine sastavni dio predmetnog ugovora, a što niti jedna stranka nije osporavala, te odredbi Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje ZOO) koje uređuju predmetnu materiju.
19. Prvotno treba navesti da nije sporno da je tuženik utvrdio postojanje njegove obveze za isplatu osigurnine vezano uz predmetni štetni događaj te je slijedom toga i isplatio tužitelju iznos od 79.633,69 € (600.000,00 kn), dok s druge strane tužitelj smatra da mu je nastala šteta preko tog iznosa i to upravo u utuženom iznosu od 445.751,20 €.
20. Vezano uz tuženikov prigovor zastare, glede preinake tužbe od 5. travnja 2023. kojom preinakom je tužitelj povećao postojeći tužbeni zahtjeva na način da je potraživao iznos od 525.384,89 €, ovaj sud je navedeni prigovor ocijenio neosnovanim. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske je na drugoj sjednici Građanskog odjela VSRH, održanoj 27. svibnja 2024., zauzeo pravno shvaćanje prema kojem: "U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva."
21. Slijedom navedenog, kako se u konkretnom slučaju radi upravo o "nepravoj preinaci" jer je povećanje tužbenog zahtjeva proizašlo iz iste činjenične osnove te budući je sud takvu preinaku ocijenio dopuštenom, to se smatra da je do prekida zastare došlo već podnošenjem tužbe (a ne samom preinakom) pa budući je tužba podnesena 8. svibnja 2018. dok se štetni događaj dogodio 28. lipnja 2017., to je razvidno da nije došlo do zastare preinačenog dijela tužbenog zahtjeva.
22. U odnosu na tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije ovaj sud je navedeni prigovor ocijenio neosnovanim.
23. Naime, potrebno je ukazati da je tuženik isplatom iznosa od 79.633,69 € (600.000,00 kn), sam potvrdio da je tužitelj aktivno legitimiran za isplatu osigurnine, pa je stoga navedeni prigovor paušalan i usmjeren isključivo na odugovlačenje postupka. Dodatno se ukazuje da iz isprava koje je dostavio tužitelj nakon istaknutog prigovora tuženika, jasno proizlazi da je prijenos prava vlasništva sa tužitelja na Vladu Kolaka izvršen samo radi osiguranja novčane tražbine iz Ugovora o osiguranju od 6. lipnja 2012., i koja zabilježba je zabilježena u zemljišnim knjigama još 2012. pa je razvidno upravo suprotno, odnosno da je tužitelj nesporno vlasnik i to potonji vlasnik te da se u konkretnom slučaju radi fiducijarnom osiguranju. Dodatno se ukazuje da je sam tuženik u svom štetovnom spisu dostavio i izjavu Vlade Kolaka od 11. prosinca 2017. (list 174 spisa) a kojom Vlado Kolak daje suglasnost da se sve uplate po štetnom događaju izvrše u korist tužitelja, slijedom

čega čak i u slučaju kada bi se radilo o situaciji iz odredbe čl. 929. ZOO-a, da bi tužitelj svakako bio aktivno legitimiran.

24. Nadalje, u odnosu na visinu štete, ovaj sud je na okolnost nastanka i visine štete proveo dokaz građevinskim vještačenjem.
25. Vještak Boško Mišlov u svom nalazu i mišljenju je u bitnome naveo da je osigurani objekt neposredno prije štetnog događaja bio u fazi izgradnje odnosno nedovršena građevina bez uporabne dozvole te da se može pretpostaviti da je bila u dobrom stanju. Nadalje je naveo da osigurani objekt nije bio u derutnom stanju ali niti održavan s obzirom da se radilo po poslovnoj građevini u izgradnji te da je stanje građevine prije štetnog događaja moglo utjecati na visinu štete ali da nema informacija pomoću kojih se to može utvrditi. Zaključno je naveo da je vrijednost radova potrebnih za sanaciju štete nastalu uslijed štetnog događaja iznosi 196.682,63 € bez PDV-a, odnosno 245.853,29 € s PDV-om, dok vrijednost radova za sanaciju posljedičnih šteta iznosi 175.208,00 € bez PDV-a, odnosno 219.010,00 € sa uključenim PDV-om. Iz nalaza i mišljenja proizlazi da se posljedična šteta odnosi na saniranje i antikorozivnu zaštitu čelične konstrukcije.
26. Na ročištu održanom 5. travnja 2023. vještak se očitovao na navode stranaka te je naveo da nije uzimao u obzir kod izrade nalaza i mišljenja eventualne ponude već je koristio dokumentaciju i isprave iz spisa te izvršio neposredan uviđaj na licu mjesta. Također je naveo da je od tuženika tražio da mu dostavi dokumentaciju na temelju koje je tuženik s tužiteljem sklopio ugovor o osiguranju a kako bi utvrdio točno stanje objekta osiguranja u trenutku sklapanja Ugovora ali da mu tuženik nije dostavio traženo. Nadalje je naveo da antikorozivna protupožarna zaštita nije izvedena i da o tome nema nikakvog dokaza u spisu, te da je čelična konstrukcija bila zaštićena samo temeljnim premazom odnosno da je čelična konstrukcija premazana temeljnim antikorozivnim slojem koji nije protupožarni, te da je čelična konstrukcija na navedeni način zaštićena u proizvodnji same konstrukcije te je takva i dovezena na sporni objekt. Također je naveo da završna boja predstavlja protupožarni premaz a koji premaz nije izveden. Naveo je da za saniranje i antikorozivnu zaštitu čelične konstrukcije nije potreban nikakav dodatni kran te da je on u nalazu i mišljenju pod točkom 5.1 i naveo da se predmetni radovi mogu obaviti korištenjem platformi i skele a koja tehnologija je jeftinija. Vještak je dodatno naveo i da su cijene iskazane u nalazu i mišljenju cijene koje su vrijedile u vrijeme nastanka štetnog događaja dok bi današnje cijene bile zacijelo puno veće. Na poseban upit pun. tuženika vještak je naveo da je površinu oštećenog pokrova utvrdio temeljem očevida i projektne dokumentacije koja se nalazi u spisu te je na pitanje tuženika je li razlika od 5.274,75 m² oštećenja limenog pokrova a koja predstavlja razliku između ponude i obračuna vještaka mogla nastati zbog neodržavanja i nesanacije štete nakon štetnog događaja vještak naveo da je navedena razlika hipotetički mogla nastati nakon štetnog događaja ali navodi da je očevidom i pregledom foto dokumentacije u spisu u konkretnom slučaju utvrdio da nije došlo ni do kakve razlike između oštećenja limenog pokrova od nastanka štetnog događaja pa do danas. Nadalje je naveo da je cjelokupno oštećenje limenog krova u površini od 11.074,75 m² u direktno u uzročno posljedičnoj vezi sa štetnim događajem jer cjelokupan krov treba rastaviti, sanirati te potom vratiti te da nema elemenata za dokazivanje je li bi šteta bila manja da su na objektu postojali prozori, ali pretpostavlja da bi šteta bila manja da su bili prozori.

27. Slijedom navedenog, budući da je ovaj sud nakon provedenog vještačenja utvrdio da ukupna visina štete na objektu tuženika u dijelu koji se odnosi na saniranje krova iznosi 245.853,29 € sa uključenim PDV-om, te uzimajući u obzir da je tuženik nesporno isplatio tužitelju iznos od 79.633,68 € (600.000,00 kn) to je ovaj sud ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan u dijelu za iznos od 166.219,60 €, pa kako tuženik nije niti tvrdio da je taj iznos podmirio to je sukladno odredbi čl. 921. ZOO-a, dužan platiti osigurninu u navedenom iznosu slijedom čega je odlučeno kao u **točki I. izreke presude**.
28. Odluka o zateznoj kamati donesena je na temelju odredbe članka 29. stavak 1. ZOO-a, prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje pored glavnice i zatezne kamate i to po stopi određenoj u čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022) a koja se odnosi na trgovačke ugovore.
29. U odnosu na tijek zateznih kamata ukazuje se da iz odredbe čl. 16. Općih uvjeta proizlazi da se tuženik obvezao isplatiti osigurninu u roku koji ne može biti dulji od 14 dana računajući od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio (st.1.) dok je stavkom 2. propisano da ako je za utvrđivanje postojanja osiguravateljeve obveze potrebno stanovito vrijeme, da je tada dužan isplatiti osigurninu u roku od 30 dana od primitka odštetnog zahtjeva. Stavkom 4. tog članka je propisano da ako osiguratelj ne ispuni svoju obvezu u rokovima iz ovog članka duguje osiguraniku zatezne kamate od primitka obavijesti o osiguranom slučaju. Slijedom navedenog, imajući u vidu da je tužitelj obavijest o osiguranom slučaju poslao 30. lipnja 2017. (list 13 spisa), a da tuženik nije osporavao da bi navedenu obavijest zaprimio istog dana, to sukladno odredbi čl. 16. st. 4. Općih uvjeta i odredbe čl. 943. st. 4. ZOO-a duguje zatezne kamate od tog dana, a ne od dana štetnog događaja. (**točka I. i II. izreke presude**).
30. S druge strane u dijelu za iznos od 219.010,00 € na ime posljedične štete i u dijelu za iznos od 60.521,60 € s osnova troškova najma dizalice za sanaciju nastale posljedične štete, odnosno u dijelu za iznos od ukupno 279.531,60 €, ovaj sud je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan budući da tužitelj nije dokazao da mu je šteta nastala preko dosuđenog iznosa od 166.219,60 €, slijedom čega je odlučeno kao u **točki III. izreke presude**.
31. Pri tome se ukazuje da se Iznos od 219.010,00 € odnosi na posljedične štete odnosno na troškove saniranja korozije čelične konstrukcije. Uvidom u policu osiguranja te Opće uvjete za osiguranje imovine te Posebne uvjete za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti, ovaj sud je utvrdio da stranke nisu ugovorile osiguranje posljedičnih šteta. Iz same police osiguranja (list 10 spisa) razvidno je da su stranke ugovorile osiguranje od posljedica požara i nekih drugih opasnosti, od provalne krađe i razbojstva i od opće odgovornosti, dok iz navedene police ne proizlazi da su stranke bile ugovorile i osiguranje od posljedičnih šteta.
32. Naime, posljedične štete su posebna vrsta štete koja šteta ne nastaje kao izravna-direktna posljedica samog štetnog događaja (u konkretnom slučaju oluje), već kao daljnja neizravna posljedica koja je u konkretnom slučaju nastala zbog nesaniranja posljedica samog štetnog događaja odmah nakon štetnog događaja pa je upravo to

nepravodobno saniranje posljedica štetnog događaja, izravni uzrok predmetne štete, a ne sam štetni događaj.

33. Uvidom u Posebne uvjete za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti (list 354-359 spisa), ovaj sud je utvrdio da je odredbom čl. 8. glava F., određen opseg opasnosti oluje te je tako propisano da su štete od oluje obuhvaćene osiguranjem ako su uzrokovale mehanička oštećenja osigurane stvari i to neposrednim djelovanjem oluje i izravnih udarom predmeta oborenih ili nošenih olujom. Slijedom navedenog, kako se navedeni iznos od 219.010,00 € odnosi na štete koje nisu nastale kao izravna posljedica oluje, već kao posljedica djelovanja atmosferilija zbog neadekvatne zaštite nakon štetnog događaja, to navedene štete nisu bile pokrivena policom osiguranja te je sud u tom dijelu odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.
34. Naime, upravo je vještak u svom nalazu i mišljenju izrijekom naveo da je do korozije čelične konstrukcije došlo djelovanjem atmosferilija tijekom vremena radi neadekvatne zaštite, odnosno prodiranja vode u unutrašnjost građevine po čeličnoj konstrukciji te da korozija nije nastala uslijed nevremena (odnosno osiguranog slučaja) već naknadno uslijed izloženosti atmosferilijama, odnosno radi neadekvatne zaštite nakon štetnog događaja.
35. Nadalje, u odnosu na iznos od 60.521,60 € s osnova troškova najma dizalice za sanaciju nastale štete, treba navesti da je sam vještak u svom nalazu i mišljenju naveo da za saniranje i antikorozivnu zaštitu čelične konstrukcije nije potreban nikakav dodatni kran te da je on u nalazu i mišljenju pod točkom 5.1 i naveo da se predmetni radovi mogu obaviti korištenjem platformi i skele a koja tehnologija je jeftinija. Iz tih navoda je razvidno da se predmetni trošak dizalice odnosi na saniranje upravo ranije navedenih posljedičnih šteta odnosno saniranja korozije čelične konstrukcije, slijedom čega je i taj trošak neosnovan, jer je vezan uz sanaciju posljedičnih šteta koje nisu predmet osiguranja.
36. Sud je odbio kao neosnovan tuženikov prigovor doprinosa šteti od strane tužitelja. Naime, tuženik je tvrdio da je sporni objekt tužitelj držao u derutnom stanju te s otvorenim bočnim prostorom uslijed čega je omogućeno da olujni vjetar struji kroz samu građevinu kojom prilikom je došlo do dizanja metalnih ploča koje služe za pokrov krova. Međutim iz nalaza i mišljenja vještaka ovaj sud je utvrdio da sporni objekt nije bio u derutnom stanju. Jednako tako vještak je naveo da je sporni objekt bio u fazi izgradnje slijedom čega je i tuženikov prigovor da je tužitelj držao objekt s otvorenim bočnim prostorom, također neosnovan, jer je sporna građevina bila u fazi izgradnje, pa je notorno da nije bio zatvoren, a što je tužitelju trebalo i moralo biti poznato prilikom ugovaranja osiguranja. Nadalje, tuženik niti svoju tvrdnju da krov nije izveden kako je trebao biti izveden nije dokazao niti je u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge, pri čemu se ukazuje da je navedeni prigovor tuženika ovaj sud ocijenio i paušalnim jer tuženik nije navedenu tvrdnju obrazložio odnosno objasnio na koji način točno krov nije izveden kako je trebao biti izveden te na koji način navedeno ima veze s nastankom štete ili visinom štete.
37. U odnosu na tuženikov otklon isplate štete iz dopisa od 5. listopada 2017. na listu 178. spisa kojim se pozvao na odredbu čl. 8. st. 4.3. Posebnih uvjeta kojom odredbom je propisano da osiguranjem od oluje nisu obuhvaćene štete na građevinskom objektu koji nije bio izgrađen prema načinu gradnje uobičajenom u

tom mjestu ili koji je slabo održavan ili je dotrajavao i nekretninama u takvom građevinskom objektu, te kojim se pozvao na odredbu čl. 19. st. 1. Općih uvjeta kojom je propisano da osiguratelj ne odgovara za štetu na osiguranoj stvari koja potječe od njezinih nedostataka, treba navesti da je sud navedene prigovore ocijenio neosnovanim.

38. Naime, ovaj sud je navedene prigovore ocijenio paušalnim i usmjerenim na odugovlačenje postupka, budući da je tuženik nesporno isplatio tužitelju osigurninu u iznosu od 79.633,68 € (600.000,00 kn) pa ako je smatrao da postoji razlog za isključenje od osiguranja iz odredbe čl. 8. st. 4.3. Posebnih uvjeta ili čl. 19. st. 1. Općih uvjeta, tada ne bi isplatio ni nesporan iznos štete. Naime, tuženik je prvotno u dopisu od 5. listopada 2017. otklonio isplatu štete iz navedenih razloga, da bi potom dopisom od 11. prosinca 2017. utvrdio postojanje obveze isplate osigurnine u iznosu od 79.633,68 € (600.000,00 kn), i to sukladno oštećenjima evidentiranim na izvidu štete, što znači da tuženik više nije ukazivao na postojanje razloga za isključenje od osiguranja. Podredno se navodi da kada osiguratelj tvrdi da postoji razlog za neisplatu osigurnine, da je tada teret dokaza postojanja navedenog razloga ne njemu, a što tuženik u odnosu na izravnu štetu u iznosu od 245.853,29 € koju je i vještak utvrdio, odnosno u odnosu na dosuđeni iznos štete od 166.219,60 €, do zaključenja glavne rasprave nije dokazao odnosno nije u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge.
39. U odnosu na tuženikove navode da je vještak cijene koje je iskazao u nalazu i mišljenju uzeo cijene koje su vrijedile u vrijeme izrade nalaz i mišljenja, ovaj sud je takve navode ocijenio paušalnim budući da je vještak prilikom usmenog davanja nalaza i mišljenja jasno naveo da su cijene iskazane u nalazu i mišljenju cijene koje su vrijedile u vrijeme nastanka štetnog događaja dok bi današnje cijene bile zacijelo puno veće, pa je stoga ovaj sud odbio prijedlog tuženika za izvođenjem novog građevinskog vještačenja na navedenu okolnost jer bi izvođenje navedenog dokaza bilo nesvrshodno i neekonomično.
40. Ovdje se ukazuje da je sud odbio dokazne prijedloge tuženika za provođenjem građevinskog vještačenja na okolnost da li je predmetna zgrada izgrađena sukladno lokacijskoj i građevinskoj dozvoli, iz razloga što je sporni objekt bio u fazi gradnje odnosno nije bio dovršen pa je bilo nesvrshodno i neekonomično izvoditi navedeni dokaz, kao i iz razloga što tuženik nije iznio konkretne činjenice koje bi trebale biti utvrđenjem izvođenjem predmetnog dokaza (nije naveo što je točno izvedeno protivno građevinskoj odnosno lokacijskoj dozvoli) i na koji način bi takvo eventualno utvrđenje utjecalo na isključenje od osiguranja, jer je potrebno ne samo da postoji nedostatak već i da šteta potječe od takvog nedostatka. Naime, dokazi se izvede radi utvrđenja odlučnih činjenica koje su stranke iznijele (članak 220. stavak 1. ZPP-a). Dakle, sud izvodi dokaze radi utvrđenja spornih odlučnih činjenica što znači da je stranka koja ih je predložila prethodno i iznijela određene činjenice, i da ih je protivna stranka osporila, a ne radi prikupljanja činjenica koje bi stranka (u konkretnom slučaju tuženik) potom naknadno tijekom postupka iznosio u prilog osnovanosti svojih tvrdnji. Upravo iz činjenice da je tuženik predložio izvođenje dokaza da bi se uopće utvrdilo je li objekt izgrađen sukladno građevinskoj i lokacijskoj dozvoli proizlazi da je izvođenje dokaza navedenim vještačenjem predloženo radi prikupljanja činjenica odnosno je li postojala nesukladnost s građevinskom i lokacijskom dozvolom, budući da tuženik nije iznio činjenicu da je

postojala točno određena nesukladnost koja je dovela do nastanka štete i slijedom toga do isključenja od osiguranja, pa koja bi se potom eventualnim građevinskim vještačenjem utvrđivala. (tako i VTS, PŽ-8275/16-3 od 12. prosinca 2018.)

41. Pri tome se zaključno ukazuje da je tuženik jedino smatrao da je na visinu štete utjecalo što je građevina bila s otvorenim bočnim prostorom. Međutim, kako je to ranije navedeno, kada je sporni objekt bio u fazi gradnje i takvog ga je tuženik i osigurao dok je bio u toj fazi, tada je logično da ne može biti odmah "zatvoren" već da je potrebno stanovito vrijeme da bi se došlo do tog stadija kada je objekt "zatvoren", pri čemu se dodatno ukazuje i da je vještak u svom usmenom nalazu i mišljenju također naveo da da nema elemenata za dokazivanje je li bi šteta bila manja da su na objektu postojali prozori, te da samo može pretpostaviti da bi šteta bila manja da su bili prozori.
42. Nadalje, sud je odbio i dokazne prijedloge tuženika za uviđajem na licu mjesta na okolnost stanja objekta i opsega štete budući da je mjerodavniji način utvrđenja te okolnosti građevinsko vještačenje koje je sud izveo pa je stoga iz razloga ekonomičnosti odbijen navedeni dokaz, kao što je odbijen i dokaz vještačenjem na okolnost starosti korozije na nosivim stupovima, budući da navedena okolnost nije bila odlučna za odluku u ovoj pravnoj stvari jer sud nije niti dosudio tužitelju štetu koja se odnosi na štetu od korozije. Također sud je odbio dokaze tuženika za saslušanjem Miljenka Grileca, Damira Filipovića i Krešimira Matkovića budući da tuženik nije uopće naveo na koje okolnosti predlaže izvesti navedene dokaze, a i iz razloga što je sud smatrao da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno.
43. S druge strane sud je odbio i dokazne prijedloge tužitelja za saslušanjem svjedoka Vlade Kolaka i Krešimira Matkovića na okolnost nastanka štete i visine štete budući da je sud na navedene okolnosti izveo dokaz građevinskim vještačenjem, pa su stoga iz razloga ekonomičnosti odbijeni navedeni dokazni prijedlozi.
44. U odnosu na prigovor tuženika od 6. travnja 2023. da očito omaškom u zapisniku nije navedeno da je tužitelj predložio i izvođenje novog građevinskog vještačenja, ovaj sud navodi da je točan predmetni navod tuženika, ali je sud odbio izvođenje novog građevinskog vještačenja budući da nisu bili ispunjeni uvjeti iz odredbe čl. 261. ZPP-a, odnosno u nalazu i mišljenju vještaka Boška Mišlova nije bilo proturječnosti niti nedostataka niti se pojavila sumnja u pravilnost danog mišljenja, posebno imajući u vidu da je vještak otklonio sve prigovore stranaka, pa stoga sud ne može odrediti izvođenje novog vještačenja samo iz razloga što stranka nije zadovoljna sa nalazom i mišljenjem.
45. Kako su stranke u ovom predmetu u odnosu na konačno postavljeni tužbeni zahtjev (445.751,20 €) razmjerno uspjele u smislu odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, a budući da je tužitelj uspio u dijelu za iznos od 166.219,60 €, a tuženik u dijelu za iznos od 279.531,60 €, to je tužitelj uspio sa 37,29 % zahtjev a tuženik sa 62,71% zahtjeva, pa kada se od postotka u kojem je tužitelj uspio u sporu odbije postotak u kojem je tuženik uspio u sporu, to je tuženik uspio u sporu sa 25,42 % zahtjeva.
46. Posebno se ukazuje da tužitelj u dijelu za iznos od 279.531,60 € nije uspio ne samo glede visine tužbenog zahtjeva, već tužitelj u tom dijelu nije uspio ni glede osnove

jer se u tom dijelu radi o posljedičnim štetama koje nisu predmet osiguranja, slijedom čega je sama osnova tužbenog zahtjeva u tom dijelu bila neosnovana.

47. Tužitelj ima pravo na naknadu troška sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 € u skladu s Tar. br. 3. Tarife sudskih pristojbi koje su sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23 - dalje ZSP). Slijedom navedenog, budući je tuženik uspio u sporu u omjeru od 25,42 %, to tuženik ima pravo na naknadu parničnih troškova u iznosu od 168,69 €, dok je u preostalom dijelu za iznos od 494,92 €, odbijen zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova (**točka IV. i V. izreke presude**).

Zagreb, 2. srpnja 2024.

SUDAC
Josip Bilić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda e-komunikacijom.

DNA:

- Tužitelju po pun.
- Tuženiku
- Kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30869-b7754**

Kontrolni broj: **05d40-6a8ca-60f65**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JOSIP BILIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.